

Korbanot in the Prayer Service

Introduction

רבינו יונה [הרי"ף מסכת ברכות דף ה עמוד א] - ותירץ הרב רבי שלמה מן ההר ז"ל... שאע"פ ש"דברים שבכתב לא נתנו לאמרן על פה".... אפי' הכי ק"ש יכול לקרותה על פה ... דכיון שניתנה לאומרה על פה לחובה...ומזה הטעם התקינו לומר פרשת קרבנות על פה בכל יום **מפני**

שהיא חובה

מדרש תנחומא פרשת וירא סימן א - אמר להן הקב"ה לישראל הוּו זהירין בתפלה שאין מדה אחרת יפה הימנה, והיא גדולה מכל הקרבנות שנאמר למה לי רוב זבחיכם.... ובפרשכם כפיכם וגו' גם כי תרבו תפלה וגו' (ישעיה א)- מכלל שהיא גדולה מן הקרבנות, ואפילו אין אדם כדאי לענות בתפלתו ולעשות חסד עמו כיון שמתפלל ומרבה בתחנונים אני עושה חסד עמו....

<p>שולחן ערוך [או"ח, סימן א/ה-ט]... טוב לומר... ופי' עולה ומנחה ושלמים וחסאת ואשם.... פרשיות הקרבנות לא יאמר אלא ביום. כשיסיים פרשת העולה יאמר: יר"מ שיהיה זה חשוב ומקובל כאילו הקרבתי עולה, וכך יאמר אחר פ' המנחה והשלמים... יש נוהגין לומר פרשת הכיור ואח"כ פרשת תרומת הדשן ואח"כ פ' התמיד ואח"כ פרשת מזבח מקטר קטורת ופרשת סמני הקטורת ועשייתו....</p>	<p>שו"ת אור לציון (ב/פ"ז/שאלה א')- צריך לומר את כל סדר התפילה שלפני הודו ואף משנת איזהו מקומן וכו', וברייתא דרבי ישמעאל"</p>
--	---

<p>Reason # 2; Torah Learning</p> <p>מסכת קידושין דף ל עמוד א - אמר רב ספרא משום רבי יהושע בן חנניא: לעולם ישלש אדם שנותיו, שליש במקרא, שליש במשנה, שליש בתלמוד</p> <p>שולחן ערוך, יו"ד רמ"ו/ד - חייב אדם לשלש למודו שליש בתורה שבכתב דהיינו הארבעה ועשרים שליש במשנה דהיינו תורה שבעל פה ופי' תורה שבכתב בכלל זה שליש בתלמוד דהיינו שיבין וישכיל אחרית דבר מראשיתו ויוציא דבר מתוך דבר וידמה דבר לדבר וידון במדות שהתורה נדרשת בהם עד שידע היאך עיקר המצות והיאך יוצא האסור והמותר וכיוצא בזה דברים שלמד מפי השמועה</p> <p>שולחן ערוך, או"ח נ"א - קבעו לשנות אחר פרשת התמיד פרק איזהו מקומן וברייתא דר' ישמעאל כדי שיזכה כל אדם ללמוד בכל יום מקרא משנה וגמרא דברייתא דר' ישמעאל הוי במקום גמרא שהמדרש כגמרא:</p>	<p>Reason # 1; In place of Sacrifices</p> <p>רבינו יונה [הרי"ף מסכת ברכות דף ה עמוד א] - מפני שהיא חובה כדאמרין במדרש אמר אברהם אבינו במה אדע כי אירשנה....</p> <p>מסכת תענית דף כז עמוד ב - אמר לפניו: רבונו של עולם, הודיעני, במה אירשנה? אמר ליה: +בראשית ט"ו+ קחה לי עגלה משלשת ועז משלשת וגו'. אמר לפניו: רבונו של עולם, תינח בזמן שבית המקדש קיים, בזמן שאין בית המקדש קיים מה תהא עליהם? - אמר לו: כבר תקנתי להם סדר קרבנות, בזמן שקוראין בהן לפני - מעלה אני עליהם כאילו הקריבום לפני, ואני מוחל להם על כל עונותיהם</p> <p>מנחות ק"י עמוד א' - +מלאכי א'+ ממזרח שמש ועד מבואו גדול שמי בגוים ובכל מקום מוקטר מוגש לשמי ומנחה טהורה".... בכל מקום סלקא דעתך? אמר רבי שמואל בר נחמני אמר ר' יונתן: אלו תלמידי חכמים העוסקים בתורה בכל מקום, מעלה אני עליהן כאילו מקטירין ומגישין לשמי...; "שיר המעלות הנה ברכו את ה' כל עבדי ה' העומדים בבית ה' בלילות" - מאי בלילות? א"ר יוחנן: אלו ת"ח העוסקים בתורה בלילה, מעלה עליהן הכתוב כאילו עוסקים בעבודה. +דברי הימים ב' ב'+ לעולם זאת על ישראל - א"ר גידל אמר רב: זה מזבח בנוי ומיכאל שר הגדול עומד ומקריב עליו קרבן; ורבי יוחנן אמר: אלו תלמידי חכמים העוסקין בהלכות עבודה, מעלה עליהם הכתוב כאילו נבנה מקדש בימיהם. אמר ריש לקיש, מאי דכתיב: +ויקרא ז'+ זאת התורה לעולה למנחה ולחטאת ולאשם? כל העוסק בתורה, כאילו הקריב עולה מנחה חטאת ואשם. אמר רבא: האי לעולה למנחה, עולה ומנחה מיבעי ליה! אלא אמר רבא: כל העוסק בתורה, אינו צריך לא עולה (ולא חטאת) ולא מנחה ולא אשם. אמר רבי יצחק, מאי דכתיב: +ויקרא ו'+ זאת תורת החטאת וזאת תורת האשם: כל העוסק בתורת חטאת כאילו הקריב חטאת, וכל העוסק בתורת אשם כאילו הקריב אשם.</p>
--	---

Epilogue

שולחן ערוך אורח חיים הלכות הנהגת אדם בבקר סימן א/ג - ראוי לכל ירא שמים שיהא מיצר ודואג על חורבן בית המקדש **רמ"א, שו"ע, או"ח, קכ"ג/א** - ונהגו לומר אחר כך יהי רצון שיבנה בית המקדש כו' כי התפלה במקום העבודה ולכן מבקשים על המקדש שנוכל לעשות עבודה ממש.